

پتروگرافی، پتروزنز و جایگاه زمین ساختی گرانیتوئیدهای نواحی غرب و

جنوب غرب نطنز

راضیه محمدی، استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان، گروه زمین شناسی، آشتیان، ایران
Mohammadi@aiau.ac.ir

چکیده:

توده های نفوذی گرانیتوئیدی نطنز در حدود ۱۲۰ کیلومتری شمال اصفهان و در کمریند ماگمایی ارومیه - دختر رخنمون یافته اند. این توده ها طیف ترکیبی گرانودیوریت، مونزوگرانیت و آپلیت را نشان می دهند. عمدت ترین کانی های تشکیل دهنده گرانیتوئیدها را کوارتز، فلدسپات آلکالن (ارتوز) و پلاژیوکلاز (آلبیت) تشکیل می دهند که با کانی های فرعی آمفیبول (هورنبلند)، بیوتیت و بندرت پیروکسن همراهی می شوند. مطالعات پتروگرافی و ژئوشیمیایی گرانیتوئیدهای نطنز را از نوع I معرفی می نماید. نمونه های مورد مطالعه در محدوده های سری کالکوآلکالن تا کالکوآلکالن پتاسیم بالا قرار می گیرند. روند قرار گیری نمونه ها در نمودار AFM نشان دهنده تغییر ماقمایی است. رفتار عناصر اصلی و فرعی بویژه کانی های سیلیکاتی، تبلور تفریقی را به عنوان عمدت ترین فرایند مسئول در تکامل ماقمایی گرانیتوئیدهای نطنز پیشنهاد می نماید. عناصر LREE در گرانیتوئیدهای نطنز HREE غنی شدگی نشان می دهند. این خصوصیت از ویژگی های کمان های ماقمایی مرتبط با فرورانش می باشد. از دیدگاه محیط های تکتونوماقمایی، گرانیتوئیدهای نطنز در محدوده VAG+Syn-COLG واقع شده اند.

واژه های کلیدی: گرانیتوئید، پتروزنز، نطنز، محیط تکتونوماقمایی

مقدمه :

در نواحی غرب و جنوب غرب شهرستان نطنز (۱۲۰ کیلومتری شمال اصفهان) توده های نفوذی گرانیتوئیدی به سن الیگو میوسن و در مجاورت گسل نطنز (بخشی از گسل قم - زفره) بیرون زدگی دارند(شکل ۱A). این مجموعه نفوذی بخشی از کمریند ماگمایی ارومیه دختر می باشد (شکل ۱B) که در داخل آهک های کرتاسه و آتشفسانی های آؤسن نفوذ نموده اند. نفوذ این توده ها باعث ایجاد هاله دگرگونی در حد رخساره آلبیت اپیدوت هورنفلس شده است(Pourhosseini, 1981). بر اساس گزارش پور حسینی (Pourhosseini, 1981) و هنرمند (۱۳۸۹)، سنگ های آذرین درونی گابرو، دیوریت، کوارتز دیوریت، کوارتز مونزونیت، گرانودیوریت و مونزوگرانیت در این منطقه رخنمون یافته اند. بررسی های سنگ شناسی منطقه مورد مطالعه نشان می دهد که سنگ های گرانیتوئیدی منطقه نطنز را واحدهای گرانودیوریت، مونزوگرانیت، گرانیت و آپلیت تشکیل می دهند.

روش تحقیق و تجزیه شیمیایی :

پس از مطالعه دقیق پتروگرافی نمونه های برداشت شده از توده های گرانیتوئیدی، به منظور مطالعه رفتار ژئوشیمیایی نمونه های گرانیتوئیدی مورد مطالعه ، ۱۱ نمونه که بررسی های پتروگرافی مؤید سالم تر بودن (کم تر بودن میزان دگر سانی) آن ها بود انتخاب گردید و با روش های ICP-MS ، XRF در آزمایشگاه